

דיוקן-סביבות-אקוורל

גד אפוטקה, עודד ארד, מיכל ביבר, אודרי ברגנה, נורית גור לביא קרני, מרגו גראן,
אמנון דוד ער, דינה הופמן, יוסף הירש, יוסף זריצקי, מארק ינאי, לאה כוכב שבדרון,
אירינה כרכבי, חנה לוי, סימה לוי, אריה למדן, יוליה פריידין, איריס איריסיה קובליו,
רחל קיני, רחל רבינוביץ', אלי אלכסנדר שבדרון, שיר שבדרון

דיוקן-סביבות-אקוורל

ציור מים, עכשיו!?

ימים מורכבים החלו בשבת 7.10.23. הגלריה העירונית עמדה סגורה יותר מחודש. משנפתחה שוב ואל תוך עונת המים / הגשמים, כשאנחנו עדיין כולנו שרויים בתוך קושי עצום ומים רבים לא ישטפו את העצב הנורא, החלטנו להמשיך בתכנית התערוכות המתוכננת, שכן אנחנו מאמינים בכוחה של שיגרה.

ציור מים מביא אתו עדינות מבע מיוחדת והכרחית המאפשרת לנו לתקשר ממקום אחר. התערוכה היא בבחינת הצעה לרגע של שפיות, הצעה להתעכב על מדיום עדין במהותו הנושא איכויות מיוחדות.

אני מבקשת להודות לאירית לויין אוצרת התערוכה על אורך הרוח ועל עבודה מקצועית ונעימה.

שנדע ימים אחרים!
אפי גן - מנהלת הגלריה העירונית לאמנות ואוצרת.

גלריה עירונית לאמנות, בית גורדון-לונדון, ראשון-לציון

מנכ"ל החברה העירונית לתרבות, נופש וספורט אלי פולק
מנהלת אגף אמנות, כותרים ומורשת רות מקבי
מנהלת ואוצרת הגלריה העירונית לאמנות: אפי גן

תערוכות סתיו חורף 2023-2024

אוצרת התערוכה: אירית לויין

עריכה לשונית: ד"ר גלעד פדבה, עינת חורין

תודות: ד"ר דורית קדר על סיוע בעריכת תכנים, נטלי טיז'ננקו,

גל ינאי אוריין, אסנת הר, צח בן יוסף

קטלוג

עיצוב: סטודיו עידית ענת iditanat.com

הפקה: דפוס א.ג.

עטיפה קדמית: אמנון דוד ער, דיוקן עצמי, 2004, צבעי מים על נייר,

18X24 ס"מ, אוסף מירי ענבר (צילום: רן ארדה)

כל הזכויות שמורות לגלריה העירונית לאמנות, ראשון-לציון ולאמנים

אחד העם 8, ראשון לציון, טלפון: 03-7572822

www.bl-gallery.co.il

דיוקן-סביבות-אקוורל

גד אפוטקה, עודד ארז, מיכל ביבר, אודרי ברגנה, נורית גור לביא קרני, מרגו גראן, אמנון דוד ער, דינה הופמן, יוסף הירש, יוסף זריצקי, מארק ינאי, לאה כוכב שבדרון, אירינה כרכבי, חנה לוי, סימה לוי, אריה למדן, יוליה פריידין, איריס איריטיה קובליו, רחל קיני, רחל רבינוביץ', אלי אלכסנדר שבדרון, שיר שבדרון

התערוכה הקבוצתית מציגה דיוקן מורחב של דמות האמן בצבעי מים. תפנימים המתעדים את סביבת העבודה ואת המרחב הביתי, אוספים אישיים וציורי הדיוקן העצמי, פורשים רשת הקשרית נרחבת המותחת את גבולות הדיוקן. מרבית היוצרים עסקו בחקר אישי פורמליסטי ואינטלקטואלי נרחב במדיום זה.

בתערוכה מציגים עשרים ושניים אמניות ואמנים בני דורות שונים. היא מפגישה בין מורים לתלמידיהם בעבר, בין תפיסות עבודה שונות למתודות מגוונות. לצד העבודה באקוורל האמנים יוצרים גם בטכניקות אחרות.

לעבודה בצבעי המים מסורת באמנות הישראלית, עוד מבית המדרש "בצלאל" בירושלים (1906-1929):

"ב'בצלאל' לא היה הציור בצבעי-מים מקצוע בפני עצמו [...] האמנים שיצאו מבית-מדרשו של שץ, שראה את מטרת בית הספר ביצירת סגנון מקורי 'עברי וארץ-ישראלי', למדו להשתמש בצבעי-המים בעיקר לצביעת מתווי-הכנה לחפצי אומנות, צבעי-המים היה אפוא מתווך, שלב ביניים בין הרישום למוצר המוגמר".¹

נדבך חשוב במסורת צבעי המים הם הציירים הארץ-ישראלים מהמחצית הראשונה של המאה העשרים. הם ציירו בטבע וחקרו את נופי המקום בעודם מתמודדים עם האור המקומי הבוהק של הארץ החדשה.

הציור הבוטני הארץ-ישראלי למגדירי צמחים זכה לחשיפה רחבה בשנים האחרונות, אחר שנים ארוכות בהן הונח. ציורי הצמחים בצבעי מים של אהרון הלוי שהיה חלוץ ציורי הצמחים הארץ-ישראליים ושמאל חרובי שהיה גדול ציירי הצמחים וציורי הנוף הקטנים באמנות הישראלית, הינם מופת של התבוננות.²

לפני קום המדינה עבדו טובי הציירים הישראלים לפרנסתם בעיצוב תפאורה ותלבושות בתיאטרות העבריים "הבימה" ו"אהל".³ הם הרבו להשתמש בצבעי מים במתווי ההכנה לעיצוב הבמה והתלבושות. המתווים העניקו פרשנות ראשונית לתוכני המחזה, וניכר בהם כתב ידו של האמן.

בשנות הארבעים המאוחרות של המאה ה-20 החלה מגמה שבחרה להדגיש לאו דווקא את אופי המקום אלא ערכים פורמליים אוניברסליים, ופנתה למודרניזם. מגמה זו באה לביטוי בתנועת "אופקים חדשים", שבין אמניה הבולטים באקוורל היו יוסף זריצקי, יחזקאל שטרייכמן ואביגדור סטימצקי.

"[...] לעבוד בצבעי מים, טכניקה שמחייבת שליטה ויכולת לשחרר משליטה גם יחד. ציור בצבע מים הוא ציור כמעט מיידי [...]. מים שנוזלים

ומתפשטים, ככתם או קו, ומנהלים דיאלוג עם הדף הלבן ועם האור המגלה את הדימויים, וכמו נמהל גם הוא בצבע המים".⁴

האופי הייחודי של צבעי המים מאפשר לאמני התערוכה מנעד יצירה רחב: ריבוי שכבות לצד כתמים בודדים; מפגש בין הריק למלא; עבודה באבחה אחת לצד עבודה בשכבות; תהליכי עבודה מהירים לצד ממושכים; עבודה המתחילה ברישום לצד עבודה ישירה בצבע; צבעי מים בייבוש מהיר לצד צבעים נוזליים הפעילים זמן רב; סוגי נייר שונים המשפיעים על התוצאה; עבודות המשלבות עוד חומרים מסיסים במים כמו דיו וטושים.

דמויות האמנים והאמניות בתערוכה ניבטות דרך הדיוקן העצמי, סביבות העבודה, המרחב הביתי והאוספים הייחודיים שהם אוספים ומתעדים.

דיוקן עצמי

שיח בין האמן המתבונן כסובייקט לבין האמן כאובייקט - דיוקנו העצמי.

הדיוקן העצמי וסביבותיו עשויים להיות מצוירים כקונספט, כדימוי מפויט, ריאליסטי, דרמטי, פורמלי, התר בין פיגורציה להפשטה: החל באקספרסיוניזם וכלה במינימליזם לציור מופשט. הדיוקן עשוי לשאול את צורניותו מעולמות האויר, האנימציה והגרפיטי. פעמים רבות המדיום משמש ככלי מסע אל תוך נבכי הנפש, כיצד היא תוהה על תמורות ההווה.

מרחב מחיה: סטודיו - בית - גן - הצר

סטודיו

הסטודיו של האמן הוא מרחב פרטי. זהו מקום עבודה של טקסיות, מקום התכנסות וחלל מנטלי ופיזי המתמזגים עם שינויי הזמן. הסטודיו הוא מקום שבו מתרחשת היצירה, מקום של "פסק

זמן" המתנתק מרעשי היום-יום. לעיתים הוא אינו חלל מופרד אלא חלק מהמרחב הביתי, מהסביבה הקרובה המשפחתית, ואף משמש מקום הוראה.⁵ האמנים מתעדים שולחן עבודה, אביזרים למלאכת הציור, אובייקטים שהופכים למודלים, אביזרי משחק ותלמידים מציירים, וכעבודת כוראוגרף יוצרים סביבות.

ציורים מונוכרומטיים שבהם מצע הנייר מספק את הצבע הלבן ומעליו תת גווני פיגמנט שחור, לצד ציור קולוריסטי המשלב צבעוניות בוהקת ושקיפיות.

בית

במרחב הביתי מתועדים חללים בבית, פינת האוכל, קיר בסלון ומערכות יחסים בין רהיטים לחפצי נוי. אוספים ייחודיים שאספו האמנים הופכים למושאי התבוננות בשגרת היום-יום. האוספים מוצגים פעמים כגיבורי הקומפוזיציה; עילה לחבר צורה וצבע, מלאות וריקות; תנודה בין ריאליות למשחק ולדמיון סוריאליסטי.

גן וחצר

גן יכול לשמש מקור השראה, כלי שאול מהטבע לממד שמעבר למילה הכתובה. לעומתו החצר היא מרחב שבו נערמות גרוטאות מעשה ידי אדם.

מקבץ היצירות המוצג בתערוכה, פותח צוהר למסע אינטימי בצבעי מים, הטומן בחובו התנסות וחקר, הרפתקה ורוח משחק.

אירית לוי, אוצרת

3. ציירים כגון האדריכל והצייר אריה אלחנני, יצחק פרנקל, ראובן רובין, מרסל ינקו, משה מוקדי ורבים אחרים.

4. אמיתי חסון, "ירושלים של אמצע", בתוך: חסון, מארק ינאי, פתח הבית: ירושלים בצבעי שמן ובצבעי מים (ירושלים: בית אבי חי, 2022), עמ' 14.

5. אירית לוי, וריאציות על סטודיו (תל אביב: גלריה דן, 2010).

מארק ינאי

מארק, צבעי מים על נייר, 76X56 ס"מ, אוסף דובי שיף תל אביב

"צבע מים הוא מדיום מרגש: קשה לשליטה, אך חופן בתוכו את הקסם הלא צפוי שלפעמים הוא לצידו של הצייר. הוא קליל, שקוף וספונטני, אך גם מתעתע ובוגדני. בצבע מים אין חרטות, אין תיקונים ואין חזרה לשלב הקודם. היופי של שקיפות הצבע, גם כשהוא רווי, נובע מכך שאינו מעורבב בחומרי מילוי ודבקים למיניהם. כאשר המים הנושאים אותו מתייבשים, הוא נותר חסר מאסה, פיגמנט טהור. קרני האור לא חוזרות אלינו משכבת חומר צבע אלא עוברות את הפיגמנט, פוגעות בלבון הנייר וחוזרות לצופה דרך הציור, כמו קרני השמש העוברות דרך ויטראז' זכוכית.

המים הנושאים אותו, נוזלים ומתפשטים, מטפטפים ומתייבשים. הם עצמאיים והרפתקניים. צייר מיומן יכול לשלוט בתהליכים אלה במידת מה, אך המקרים שבהם הם מובילים אותו, לעיתים יותר מעניינים מכוונותיו הראשוניות. העירנות והיכולת לנצל את המקרה המבורך, את הפלא הזה, הופכים את המלאכה והמיומנות לקסם חד פעמי, שעם קצת מזל אולי יחזור עוד פעם".

מארק ינאי, מתוך הקטלוג מארק ינאי: צבע מים, 2016.

עודד ארד

Evening, 2022, צבעי מים על נייר, 47X36 ס"מ

"העבודה בצבעי מים מאוד אינטנסיבית וכוללת שכבות צבע עדינות רבות [...] פעולת המחיקה של צבע לבן המצויר על גבי צבע שחור, כל גוון בהיר המצויר על גוון כהה, הנה בלתי אפשרית בטכניקה הזאת. בה בעת, בעבודה זהירה, כל מפגש של המכחול עם הנייר משנה משהו בהבעה של האדם או באופי של המקום. אני אוהב לחשוב על בניית שכבות הצבע כמו על פנסים בצבעים שונים המתווספים ומאירים את אותה הדמות בצורה שונה, מחמיאה יותר, חושפנית יותר וכו".

סימה לוין

דיוקן עצמי כפול, 2020, צבעי מים על נייר, 96X146 ס"מ

"טכניקת האקוורל מאוד טבעית וראשונית עבורי. אני קשורה לטכניקה זו מאז לימודי האמנות שלי כנערה, במהלכם התחלנו לעבוד עם צבעי מים [...] הדיוקן הכפול שלי נוצר בתקופת הסגר הראשון של הקורונה. באותו הזמן, התחלתי לעבוד על סדרת דיוקנאות כפולים של נשים [...] עבודה על דיוקן עצמי היא רגע מאוד אינטימי שאינו מפוענח עד הסוף".

אירינה כרכני

השתקפות / פורטרט עצמי בסטודיו, 2023, צבעי מים על נייר, 49X45.5 ס"מ
(צילום: יפים שקולניק)

"הפורטרט הוא ז'אנר מרכזי ביצירה שלי. אני אוהבת לצלול לעומקה של הנפש האנושית [...] בעזרת אקוורל ניתן להגיע לביטוי של ניואנסים עדינים שאינם משתקפים בשום טכניקה אחרת. השקיפות והרכות של צבעי המים העניקו רעננות לעבודתי. זה התאים מאוד לפורטרט העצמי שניסיתי לסיים במקביל זמן מעטים".

רחל רבינוביץ'

קביים, 2022, דיו על נייר, 50x65 ס"מ

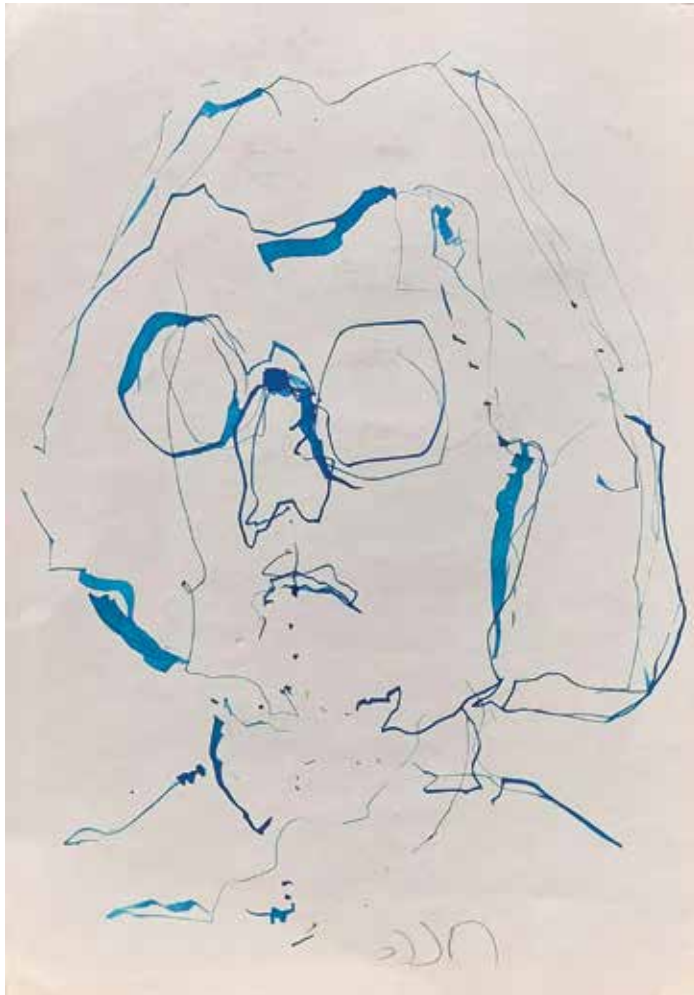
ארבעת ציורים של רחל רבינוביץ' המוצגים בתערוכה הם חלק מסדרה העוסקת בהרמטיות המאפיינת את חוויית היצירה בסטודיו. הציירת מקיימת מעיין סינתזה עם המכחולים, הפאלטה ובקבוקי הדיו. הרקע הלבן מנכיח את ה'איני'. כאשר נכנסת הציירת לתמונה, היא מתמזגת עם כלי הציור, נשענת עליהם, נספגת ונמסה.

רחל קיני

ללא כותרת, 2023, צבעי מים ודיו על נייר, 32x24 ס"מ

"השקיפות של צבעי המים מאפשרת כניסת אויר ואור לציור. אם הכל אטום, אני מאבדת את הנשימה ואת הראייה. רק כך אני יכולה לצייר. לא למדתי ציור בצבעי מים אצל מורה אלא באמצעות אהבתי לחומר החי הזה, המים, מתוך מחקר עצמאי, גילוי וצלילה אל סודותיהם. השקיפות מאפשרת עבודה בשכבות, כמו בחיים שבהם הכל נבנה על שכבות קודמות של דברים, זיכרונות, מילים שנאמרו, רגשות וסיפורים. אלה לא מפסיקים להתקיים אלא משתלבים ברקמה גדולה וזורמת המתעבה, מתרבה ומשתנה תדיר [...] הניסיון לגעת בזרם חוויית החיים הביא אותי לציורי הערמות. בתערוכה זו, הערמה נוצרה מחפצים בסטודיו וממחוות ציוריות והיא ממש נשפכת".

חנה לוי

דיוקן עצמי, שנות ה-80 תחילת ה-90, דיו / צבעי מים על נייר, 35X50 ס"מ, אוסף משפחת האמנית

"ב-1975 נפטר בעלה, יצחק, והייתה זו עבודה פרידה עצובה וכואבת. מתקופה זו ואילך הרבתה לצייר דיוקנאות עצמיים המתאפיינים בטיפול נוקב וחסר רחמים בדמותה. היא לא נרתעה מלתאר את אותות הגיל וקמילת היופי, והדגישה את קמטי העור הרפוי והנפול בצדי הפנים. עם זאת, המשיכה לתאר את שער ראשה השופע והמרשים, שבו התהדרה גם בזקנתה".

רוטי חיינסקי-אמיתי, מקטלוג התערוכה **חנה לוי: פנים שלי**, מוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית 2019, עמ' 14.

אריס איריסיה קובליו

דיוקן עצמי מתוך הסדרה 'מסומנת', 2011, צבעי מים על אריזת תרופות, 18X16 ס"מ

"ציור באקוורל, במיוחד על נייר שאינו מיועד לצבעי מים, מאפשר חפירה לתוך המצע באמצעות שכבות שקופות ועדינות. שכבות אלה מאפשרות שיח המתמודד עם הכאב והחרדה הקשורים בדימוי העצמי, הגופני, הנפשי והרוחני".

יוסף זריצקי

דמות הצייר ומראה תל אביב מהגג, 1940, צבעי מים על נייר, 73.3X53.2 ס"מ, אוסף גלריה גורדון

מרבית עבודותיו של יוסף זריצקי (עד הגיעו לגיל 54) עסקו במדיום אחד - אקוורל. אחת מסדרותיו המוכרות (שנות השלושים והארבעים של המאה ה-20) היא נוף תל אביב מגג ביתו. בציור המוצג בתערוכה "דמות הצייר ומראה תל אביב מהגג", הצייר הוא המתבונן במעשה הציור.

"דמותו של הצייר על הגג, בגבו או בצדודית גופו אל הצופה, מניף את מכחולו על בד המונח על כן ציירים [...] כשצייר מתאר ביצירתו את מעשה הציור שהוא עצמו גיבורו, הוא אינו מתכוון לייצג אירוע ממשי שכן אין אפשרות מעשית לצייר את גבך [...] סוג התיאור הזה מכוון לאמירה עקרונית על מלאכת הציור ועל משמעותה [...]".

יגאל צלמונה, **100 שנות אמנות ישראלית**, מוזיאון ישראל, ירושלים, 2010, עמ' 165.

מיכל ניבר

יעקב, 2014, צבעי מים על נייר, 10X15 ס"מ

"אני אוהבת לקחת איתי בלוק קטן עם צבעי מים כשאני יוצאת לנוף. אני אוהבת את הקלילות שבנשיאה שלהם. הציור עצמו מרחף ומשדר קלילות ורעננות, מצד אחד, וזו הטכניקה הכי קשה ומורכבת, מצד שני. מרגע שהנחתי כתם, הוא נמצא שם, ואין דרך חזרה. אני אוהבת את השילוב בין רישום וכתמים, ובדרך כלל אני עובדת בשיטה של יבש על יבש באמצעות שכבות רבות. [...] אחד הציירים האהובים עלי הוא יוסף זריצקי. הסתכלתי הרבה על האקוורלים שלו ולמדתי ממנו את סוד הדו-שיח שבין רישום לכתם".

לאה כוכב שבדרון

בסטודיו, 2023, צבעי מים על נייר, 50x35 ס"מ (צילום: מיכאל שבדרון)

לבן אפור כד כד
 ציורים בד עם פרחים
 צנצנות צלוחיות עוד לבן עוד אפור
 כן
 ציור
 ציורים
 נשענים
 אלכסונים תיקי עבודות קווים ישרים
 אדומים כחולים חומים ירוקים צהובים
 קערה לבנה עם פירות
 בקבוק עם עלים
 רצפה קיר מדף עץ חום
 ריבוע מלבן כדים צלוחית צנצנות
 שחור לבן צבעים כהה בהיר
 אור
 אקוורל.

מרגו גראן

מחלון הסטודיו, סגר ראשון, 2020, צבעי מים על נייר כותנה, 52x36 ס"מ

"במהלך השנים, נהייתי לאתגר את הגבולות והמושגים הבסיסיים המנוסחים במדיום של צבעי המים. זהו ציור עדין, רוחני, אינטימי, קטן-ממדים שמכונה בספרות המקצועית 'רישום'. בחרתי לבחון את כל המושגים האלה. ציירתי בצבעי מים בקנה-מידה גדול, בלי מתווה, תוך התייחסות לנושאים ותכנים קשים. חקרתי את האופן שבו המדיום השקוף והעדין הזה יודע לחשוף ולהסתיר [...] אני אוהבת לגלות את נקודת הסיום של עבודה, לפני שהיא 'נסתמת', 'נחנקת', 'גמורה'. אני משאירה את השכבות 'רזות' כדי לא לאבד את האור החודר דרך הכתמים. ליד האור מופיעים כתמים כהים ואף אטומים, כך שנדמה שהאור בוקע מהדף".

אמנון דוד ער

תפנים, 2008, צבעי מים על נייר, 31.8X32.3 ס"מ, אוסף הדס ודיויד גלסמן תל אביב (צילום: רן ארדה)

"אופי הטכניקה של צבעי מים כמו תובע לעבוד ישירות ועם מעט שלבי ביניים ודורש חסכון ותמצות באמצעי ההבעה. את הצבעוניות משיגים בשכבות שקופות, את הטקסטורה והאור רק באמצעות המצע. ההתנסויות הראשונות שלי בגילאי העשרה בציור בצבע היו עם צבעי מים, ולמעשה הן קדמו להתנסויותיי בכל מדיום צבעוני אחר. בגלל ההססנות הטבועה בי, בשנותיי הראשונות כצייר, הרגשתי נוח יותר להתבטא בצבעי שמן. במקביל מצאתי את השימוש בצבעי מים אידיאלי לעבודה על קריקטורות פוליטיות שהיו מקור פרנסתי בשנים ההן. לאורך השנים, בצל העבודה בשמן שתובעת זמני עבודה ממושכים ואורך רוח, אני אוהב להתנסות ברישומים ובהתרשמויות מהירות בטכניקות שונות, ומוצא את עצמי בוחן ומתנסה שוב ושוב בצבעי מים, באווירה המיידית ובחיוניות הייחודית שניתן להשיג רק באמצעותם."

יוסף הירש

טבע דומם, 1996, טכניקה מעורבת על נייר, 38X26.5 ס"מ, מעזבון יוסף הירש

"ספר לי יותר על טיבה של ההסתכלות האופיינית לך.

הסתכלות היא תופעה מורכבת. אף חפץ אינו חד משמעי. משמעותו תלויה במי שרואה אותו ובמכלול התנסויותיו של הרואה מתוך עברו, מהווה שלו ומציפיותיו העתידיות. ראייה היא תמיד דיאלקטיקה זורמת הנערכת בן הנראה-חפץ לרואה-הצופה. תופעת הראייה נעשית באורח טבעי. ולפעמים דווקא כאשר אני מודע לתהליך הראייה, היצירה הפלסטית מתקלקלת.

האם תוכל לעמוד על הקשר בין הצורה החיצונית ל"פנימיות" ול"רוחניות" אותן הזכרת?

אני הולך בעקבותיו של הרבי מברסלב. אני קולט את האור במלואו אלא טיפה אחר טיפה. צורה אינה עומדת אף-פעם כיחידה נפרדת, אלא תמיד יש לידה אינטראקציה יוחס בין אובייקט לאובייקט, בין ישות לישות, והדיה של אינטראקציה זו מצויים בדרך מוסווית ביצירה [...]."

דורית קדר, "ציור כפני אדם: ראיון עם האמן יוסף הירש", עיתון 77, 1988.

דינה הופמן

צוואות קטנות, 2001-2000, צבעי מים על נייר, 18X25 ס"מ

"הסדרה 'צוואות קטנות' כוללת כ-360 ציורים בצבעי מים. ציירתי אותה במשך שנה, יום-יום, לאחר פרויקט קודם שבו יצרתי קיר ענק של אסמבלאז'ים במשך שלוש שנים [...] למרות תחושה של דחיסות בציורים, יצירתם היוותה עבורי אתנחתא מרעננת לאחר אותו קיר אסמבלאז'ים. הסדרה 'צוואות קטנות' מרוכזת כולה במקום אחד. באמצעות קופסה של צבעי מים ומכחול או שניים אפשר לבנות עולם שלם."

אריה למדן

שולחן עבודה, 2015, צבעי מים על נייר, 34X23 ס"מ

"כשאני מביט בשולחן העבודה שלי ובפינות נסתרות בחצר שלנו, אני שמח לגלות קומפוזיציות נפלאות, במיוחד בשל ריצוד קרני השמש עליהם. גוניהם השונים יוצרים מין ריקוד של אורות וצללים."

שיר שבדרון

Nature Mort, 25.8.2018, צבעי מים על נייר, 32.7X32.7 ס"מ (צילום: מיכאל שבדרון)

שיר שבדרון הוא תלמידים של משה טפלר (ציור בגואש) ורוברט בזה (ציורי נוף בצבעי מים) בתיכון ויצ"ו צרפת בתל-אביב, ותלמידו של יוסף הירש בבצלאל ובסטודיו פרטי בירושלים. לדברי שבדרון "קומפוזיציות במים הן מהירות, זמינות ותמיד בנמצא". האוספים של האמן והמרחב הביתי הופכים אצלו למושאי התבוננות ומחקר קולוריסטי באמצעות אקוורל.

אלי אלכסנדר שבדרון

Old Tin Toy, 2021, צבעי מים על נייר, 35X25 ס"מ (צילום: מיכאל עמר)

"אני מתבונן סביבי ומצייר את השתקפות היום יום, האינטימיות של החפצים האישיים המוכרים ומה שמסמל עבורי תחושה של בית. אקוורל, מבחינתי, זהו חופש, מרחב, גבולות, חיבור בן גוונים, שקיפות, היטמעות בנייר...".

גד אפוסקר

ללא כותרת, 2022, צבעי מים על נייר, 50X35 ס"מ

"התכונות האהובות עלי בצבע המים הן היותו סוג של ציור פעולה והיותו משתנה. כתבתי על כך בהתייחס לסדרה הראשונה שלי בצבעי מים שנקראת 'דף סופג תנועה!'."

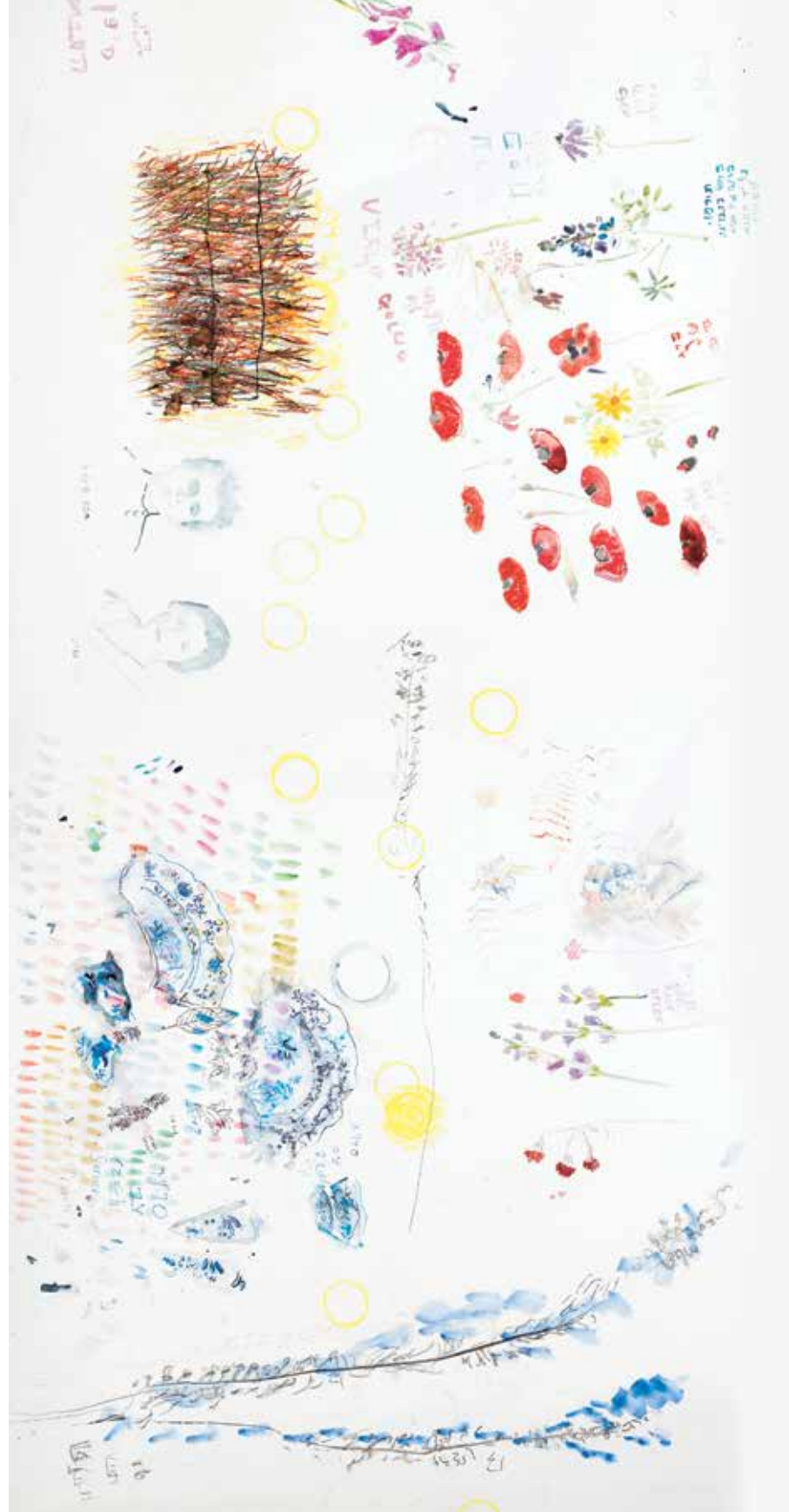

נורית גור לביא קרני

מתוך פרויקט מתמשך **מגילות**, 2017, טכניקה מעורבת על נייר, 106X100, 1 ס"מ (פרט), (צילום: שי אדם)

"ציורי המגילות של נורית הם ציורי-המשך של יצירתה: הם ציר הזמן הבלתי נחלק שלאורכו מצטיירים ציורים אחרים; הם מרחב נטול כוח משיכה שבתוכו מרחפים ציורים ללא כל סדר מארגן; והם המצע לביטויים ציוריים אורגניים: בדיקת המכחול, ניסוח פלטת הצבע, נסיונות ותרגול של דימויים, רישומים אקראיים ורשימות פרוזאיות וכד'- ביטויים שנותרו מחוץ לאינוונטרים ולציורי הפרחים אך המגילה ממשיכה לספוג!"

חן ברטוש, **נורית גור לביא קרני: פלורה פלשתינה II: אינוונטרים ומגילות**, 2022, עמ' 7.

אודרי ברגנר

מסדרת ציורי 'כסאות בגן', שנות ה-70, צבעי מים על נייר, 32X38 ס"מ, אוסף אדית אסטרוק (צילום: רן ארדה)

מקסם על-ידי:

שבירת קו-מפריד בין אדמה למים, בין ראייה להתבוננות, הרהור, שלהוב. האחדה עם הצומח, החי, פעימת העולם. כישוף ארבעה פלפלים ירוקים חריפים, מונחים על לובן כלי. השראת ריבוי המגוון, ארעיות היחיד הבא והולך. אתגר אורחות במה, תפאורה, תאורה, דמויות מחזה. אודרי ברגנר הפכה את ההיקסמות, ללחם היום.

דורית קדר, מקטלוג התערוכה **אודרי ברגנר: רשמים - ניירות וספרי סקיצות**, בית האמנים, תל אביב, 2021.

יוליה פריידין

ללא כותרת, 2012-2013, צבעי מים על נייר, 25X36 ס"מ

"כדי לצייר בצבעי מים רצוי לוותר או להתגמש עם הפרפקציוניזם. מה שמניחים או מתיזים על הנייר זה מה שיהיה. השקיפות והעדינות שלהם אינה משקרת. להיפך, היא מגלה את האופי, הקצב, מצב הרוח ובעיקר התודעה של מי שמציירת באמצעותם. ציורי האלורה צוירו בסטודיו הקודם שלי [...] ההתבוננות החוצה אפשרה לי להרים ראש ולעבור מהתבוננות על מה שקורה בתוכי להתבוננות על פיסת הטבע האורבני המופיעה בחלוני [...] האלורה מרפאה פצעים ועקיצות אך גם דוקרת. אני אוהבת את ה'גם וגם' הזה שהוא כמו המורכבות של החיים".